

Evaluatie "DE GOUDEN EEND"

Sjaak Groot, Alkmaar, 6-11-2010

Gisteren, 5 november om 11.30 ging ik langs alle klassen om hen te vragen met hun stoeltje op weg te gaan. Alle kinderen gingen vol verwachting in mooie rijen naar hun euritmiezaal waar de "Russische" voorstelling zou plaatsvinden. Daar was het wel krap. De 100 kinderen moesten dicht tegen elkaar aan zitten, zodat er ook nog plek was voor de ouders. Hoeveel zouden er komen? 's Morgens hadden we werkbanken voor de houtbewerking zo geplaatst dat daarop ook mensen zouden kunnen staan en zitten. Het viel mee: 20 ouders vonden gemakkelijk nog een goede plaats.

Om 11.45 opende ik deze feestelijke gebeurtenis door met de kinderen enkele Russische woorden te leren, die in het stuk vaak te horen zouden zijn. Daarna begon Michel, de leraar van klas 5/6 het eerste deel van het verhaal te vertellen. Hoe zou dit eruit gaan zien? En ja daar kwamen alle spelers met een mooie koninklijke begindans op. Vanaf dat moment was eenieder in de ban van kleur en beweging.

De euritmie werd nog twee keer onderbroken om weer een stuk in het Nederlands te vertellen. Zo waren de oudste kleuters t/m klas 6 geboeid door deze prachtig zee van spraak, muziek en kleurige beweging. Ook de ouders gingen naar huis en waren geraakt. In vele reacties kwam het woord bijzonder voor. De allermeesten hadden zoiets nog nooit gezien.

Als ik terugkijk dan zijn er enkele punten die ik onder de aandacht wil brengen:

Dat de opvoering in het Russisch was, werd helemaal opgevangen door het Nederlands wat in drie stukken er tussendoor werd verteld. Zo kon iedereen, ook de ouders die te gast waren, het goed volgen. De kinderen waren steeds weer benieuwd hoe het verder zou gaan in de euritmie. De groep heeft dit idee overgenomen ook voor andere plekken waar ze opgevoerd hadden en nog gingen opvoeren.

Dat er euritmie was terwijl de tekst niet te verstaan was, had ook iets heel moois. Ik lette helemaal niet meer op de spraak. Ik merkte dat mijn blik

nog veel sterker op het beeld en de beweging was gericht. Steeds leefde onbewust de vraag waar in het verhaal we precies waren en of ik wel zag wat ik had gehoord. Dit had tot gevolg dat ik me veel sterker overgaf aan de beweging en het beeld. Dit was een thuiskomen en genieten en maakte een hele sterke indruk op mij. 's Avonds in bed merkte ik dat die beelden nog heel mooi in mij leefden.

Vele ouders reageerden heel getroffen, met een lichte verbazing, alsof ze wilden zeggen: "dat zoiets bestaat". Ook vertelde een ouder dat haar kind en een vriendje (allebei ongeveer 8 jaar) thuis direct het hele verhaal hebben nagespeeld, met gebaren!

Eigenlijk besef ik me na deze voorstelling pas weer, hoe belangrijk het is dat kinderen, maar ook volwassenen, zulke schone beelden, euritmisch bewegende prachtige beelden regelmatig te zien krijgen.

Dit moet enorm heilzaam en voedend zijn. In deze wereld die overspoeld wordt met andere beelden, kan het vooral ook een soort vertrouwen, hoop en moed scheppen. Vertrouwen dat de wereld waar ze vandaan komen er nog is. Moed om hier in deze wereld te gaan staan.

Aan de telefoon sprak ik een ouder die letterlijk zei dat de stukken allemaal steeds meer op hun plaats vielen. Alsof een innerlijk beleven van de wereld en het mens-zijn nu steeds meer werkelijkheid wordt sinds hun zoon nog maar ongeveer een jaar geleden op de vrijeschool kwam. Ook deze euritmieopvoering was één van deze stukken, die ook weer maakte dat de andere stukken duidelijker werden.

Zo besef ik mij nu des te sterker dat zulke euritmieopvoeringen er zozeer bijhoren. Dat ze onderdeel van een geheel zijn. Dat ze een onderdeel van een vrijeschool moeten zijn, zodat mensen nog anders en dieper beleven wat deze school betekent voor hun kind en wellicht ook voor hen. Een leraar zei: "Waarom hebben we dit eigenlijk niet vaker?"

Verder moge het duidelijk zijn dat een vrijeschool eveneens een centrum en ook een begin-

punt van antroposofie is. Zo is zo'n euritmievoorstelling ook wezenlijke verdieping daarin en hopelijk in mensen een kiem die zich nog verder kan ontwikkelen.

Met deze opvoering hebben we natuurlijk ook deze euritmiegroep ondersteund. Hun verdere werk hangt toch af van mensen die het willen zien.

Hier volgen nog enkele impressies van ouders

"Een zaal vol kinderen, ouders op de achterste banken. Er wordt nog even een raam open gedaan. Een voorstelling in het Russisch, dat is ook niet van alledag. En ook geen alledaags sprookje. En met de vertaling in de 'achterzak' was het prachtige spel van de tsaar en tsarina, de heks en haar dochter, de hofdames en de jagers goed te volgen en kon de aandacht gericht worden op de dans, de muziek, de Russische taal en de gouden eend met haar gouden eieren. Er viel daar op het toneel wat te beleven voor de kinderen. Even naar de wc tussendoor en dan het sprookje weer oppakken."

Paul

"Het was voor mij de eerste keer dat ik zo een euritmie-voorstelling zag. Ik was zelf onder de indruk van de intensiteit van de beweging. Ook zag ik hoe kinderen opgingen in het verhaal, en sommige bijna mee gingen bewegen. Een bijzondere ervaring die mij, en ik denk ook de kinderen langer bij zal blijven."

Jantien

"Afgelopen week had ik de kans om een opmerkelijke euritmie voorstelling in de Vrije school van Texel te kunnen zien. Een heel bijzondere ervaring voor mij als ouder, maar extra speciaal voor de alle kinderen van deze school die in de zaal aanwezig waren. Ik bekeek de subtiele bewegingen van de zijden doekjes van de euritmisten, die de lucht vol van kleuren maakten. Ik voelde de kracht van de taal (Russisch) zonder de woorden te begrijpen, ze waren niet nodig. Maar ik keek ook naar de kinderen en wat ik zag ontroerde me enorm. Wat ze zagen gaf ze een warm en krachtig antwoord op hun honger naar schoonheid en liefde. Ze 'zogen' wat voor hun ogen gebeurde als rijke honing voor hun ziel. Glimlachen, ontspannen sfeer, ademhaling, rust. Dat in de zaal, maar terug naar huis de voorstelling, de beelden die mijn zoon zag bleven doorwerken. In de wereld van vandaag is het heel belangrijk de kinderen de genezende kunst van een euritmieverhaal/sprookje aan te bieden."

*Susana Mulas Lastra,
moeder van Jeroen (7 jaar)*

"Wat een mooie voorstelling en wat leuk om deze op onze eigen school te zien en te beleven! Ingeleid door de vertaling van meester Michel (wel handig!) werd er, onder begeleiding van een Russische vertelster met een hele prettige stem, door de groep met prachtige bewegingen in een bijzondere sfeer een vertolking van "De gouden eend" neergezet. De kinderen waren ook onder de indruk van de kostuums en de mooie Russische klanken. Spasibo; we hebben genoten!"

Ingrid van Gelder Duivenvoorde